

§ 6. Prezes Urzędu Rezerw Państwowych przedstawia analizy opisowe Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli i Ministrowi Finansów za okres pierwszego półrocza w terminie do dnia 31 sierpnia i za okres całego roku w terminie do dnia 30 kwietnia następnego roku.

§ 7. W terminach określonych w § 3 ust. 7 Prezes Państwowej Komisji Cen przedstawia organom tam wymienionym, a także Ministrowi Handlu Wewnętrznego ocenę sytuacji w zakresie kształtowania się cen oraz wyników polityki cen.

§ 8. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów przedstawia członkom Rady Ministrów i Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli roczne sprawozdanie z wykonania narodowego planu gospodarczego oraz skrócone sprawozdanie za okres pierwszego półrocza, a w razie potrzeby wynikającej z bieżącej sytuacji gospodarczej — co miesiąc lub także w okresach krótszych ocenę przebiegu wykonania zadań wynikających z narodowego planu gospodarczego oraz ocenę rozwoju sytuacji gospodarczej kraju. Sprawozdania te powinny przedstawiać nie tylko pogląd Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, lecz także zawierać stanowiska i poglądy resortów.

§ 9. 1. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego przedstawia:

- 1) niektóre dane statystyczne charakteryzujące zmiany w sytuacji gospodarczej kraju oraz przebieg wykonania głównych zadań planu,
 - 2) sprawozdania statystyczne z wykonania narodowego planu gospodarczego oraz dane liczbowe dotyczące sytuacji gospodarczej kraju za okres pierwszego półrocza w terminie do dnia 31 sierpnia i za okres całego roku w terminie do dnia 31 maja następnego roku.
2. Zakres danych, o których mowa w ust. 1, powinien obejmować informacje statystyczne nie tylko o zagadnieniach objętych narodowym planem gospodarczym, lecz także o zagadnieniach nie objętych tym planem, a niezbędnych dla oceny ogólnej sytuacji gospodarczej.

3. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Prezesem Najwyższej Izby Kontroli i Ministrem Finansów określi:

- 1) szczegółowy zakres danych, o których mowa w ust. 1,
- 2) terminy oraz rozdzielnik danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1.
4. Sprawozdania statystyczne, o których mowa w ust. 1 pkt 2, powinny być przedstawiane:
 - 1) Prezesowi Rady Ministrów,
 - 2) wiceprezesom Rady Ministrów,
 - 3) Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów,
 - 4) Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli,
 - 5) wszystkim ministrom,
 - 6) Przewodniczącemu Rady Ekonomicznej przy Radzie Ministrów.

§ 10. Szczegółowe zasady opracowywania oraz tryb przedstawiania analiz działalności gospodarczej przedsiębiorstw i zakładów podległych Ministrowi Obrony Narodowej określi Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministrem Finansów i Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 11. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 10 Prezydium Rządu z dnia 3 stycznia 1951 r. w sprawie okresowych sprawozdań z wykonania narodowych planów gospodarczych (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-4 poz. 50 i z 1954 r. Nr A-35, poz. 494),
- 2) uchwała nr 651 Prezydium Rządu z dnia 18 września 1954 r. w sprawie obowiązku dokonywania analizy działalności gospodarczej przedsiębiorstw i zakładów działających według zasad rozrachunku gospodarczego (Monitor Polski Nr 92, poz. 1021).

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

315

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 3 lipca 1958 r.

w sprawie zezwolenia na wywóz i przywóz wartości dewizowych stanowiących zawartość kas okrętowych statków morskich bandery polskiej oraz posiadanych przez załogę tych statków.

Na podstawie art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 1 w związku z art. 19 ust. 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wydatkowanie, wymiana i pozostawianie za granicą pieniędzy polskich, wywiezionych z kraju na podstawie niniejszego zarządzenia, jest zabronione.

§ 2. 1. Zezwala się na wywóz z polskiego obszaru celnego przy wyjściu statku morskiego bandery polskiej do portu zagranicznego następujących środków płatniczych, stanowiących zawartość kasy okrętowej:

- 1) pieniędzy polskich do kwoty zł 500 na osobę należącą do załogi statku,
- 2) zagranicznych środków płatniczych (pieniędzy, czeków, weksli, akredytyw, poleceń wypłaty i przekazów), złożonych w czasie trwania rejsów w kasie okrętowej jako depozyty kapitana i innych członków załogi tego statku, jeżeli depozyty te zostały zgłoszone przy wejściu statku do portu polskiego polskiemu granicznemu urzędowi celnemu z zachowaniem postanowień § 3 pkt 2.

2. Wywóz zagranicznych środków płatniczych, stanowiących zawartość kasy okrętowej, lecz nie objętych zezwoleniem wywozu przewidzianym w ust. 1 pkt 2, jest dopuszczalny po uzyskaniu na to osobnego zezwolenia dewizowego.

§ 3. Zezwala się na przywóz do polskiego obszaru celnego następujących środków płatniczych, stanowiących zawartość kasy okrętowej statku morskiego bandery polskiej:

- 1) pieniędzy polskich, należących do członków załogi statku, do kwoty wywiezionej zgodnie z zezwoleniem przewidzianym w § 2 ust. 1 pkt 1, jak również zdeponowanych w kasie okrętowej przez pasażerów statku, a wywiezionych przez tych pasażerów zgodnie z zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 27 sierpnia 1956 r. w sprawie zezwolenia na wywóz za granicę i przywóz do kraju polskich pieniędzy w ruchu podróży (Monitor Polski Nr 79, poz. 959),
- 2) zagranicznych środków płatniczych w każdej ilości — pod warunkiem pisemnego zgłoszenia granicznemu urzędowi celnemu przez kapitana statku przywozu zagra-

nicznych środków płatniczych, stanowiących zawartość kasy okrętowej, z wymienieniem rodzaju i kwoty przywiezionych środków płatniczych i wskazaniem w osobnej rubryce kwot zdeponowanych przez poszczególnych członków załogi statku; zgłoszenie uważa się za dopełnione z chwilą potwierdzenia go przez graniczny urząd celny.

§ 4. Kapitan i inni członkowie załogi statku powinni posiadać w czasie każdorazowego rejsu statku do kraju zagraniczne środki płatnicze zdeponować w kasie okrętowej przed wejściem statku do polskiego obszaru celnego. Wydanie deponentom zagranicznych środków płatniczych z kasy okrętowej nie wymaga zezwolenia dewizowego.

§ 5. Zezwala się kapitanowi i innym członkom załogi statku na wywóz z polskiego obszaru celnego przy wyjściu statku do portu zagranicznego osobistej, zarówno krajowej, jak i zagranicznej, książeczki oszczędnościowej.

§ 6. Z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia przepisy zarządzenia nr 60 Komisji Dewizowej z dnia 9 listopada 1950 r. w sprawie przywozu do polskiego obszaru celnego i wywozu z tego obszaru polskich i zagranicznych środków płatniczych w ruchu statków morskich pływających pod banderą polską (Monitor Polski Nr A-128, poz. 1591) nie mają zastosowania.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: T. Dietrich

316

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 5 lipca 1958 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Góra Miedzianka” nieużytki o powierzchni 25,00 ha, stanowiące własność prywatną, położone w miejscowości Miedzianka, w gromadzie Zajączków, w powiecie kieleckim województwa kieleckiego.
2. Granice rezerwatu mają przebieg następujący: od punktu położonego w odległości około 35 m na północny zachód od wylotu nieczynnego szybu granica biegnie w kierunku południowo-zachodnim do punktu zetknięcia się z granicą pól uprawnych wsi Miedzianka, a następnie skręca w kierunku północno-zachodnim i biegnie granicą tych pól aż do punktu położonego w odległości około 30 m od drogi Bolmin — Zajączków; od tego punktu granica załamuje się i biegnie dalej granicą pól uprawnych w kierunku północno-wschodnim do punktu położonego w odległości około 120 m od drogi Zajączków — Polichno, w którym załamuje się i biegnie w kierunku południowo-wschodnim w odległości około 120 m od tej drogi aż do punktu położonego w odległości około 35 m na północny zachód od wylotu nieczynnego szybu. Granice rezerwatu zostały oznaczone na gruncie i na mapie rezer-

watu w skali 1:5000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych obszaru o wyjątkowych walorach krajobrazowych, obejmującego najwyższe wzniesienie w Górach Chęcińskich, na którym znajduje się jedyne w Polsce stanowisko rzadko spotykanych minerałów, zwierząt i roślin, oraz w celu zachowania istniejących na tym obszarze śladów dawnych prac górniczych, mających duże znaczenie dla historii kultury materialnej.
4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:
 - a) niszczenie gleby, wydobywanie kamienia i minerałów,
 - b) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
 - c) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
 - d) zanieczyszczanie terenu i wzniesienie ognia,
 - e) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
 - f) zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych.
5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: J. Dąb-Kociol

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Oplata za prenumeratę Monitora Polskiego wynosi: rocznie 75,— zł. półrocznie 45,— zł.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I.I) lub na okres półroczny (od I.I i od I.VII). Oplata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Jednostki na rozrachunku gospodarczym i inni abonenci powinni dokonać wpłat za prenumeratę na konto Narodowego Banku Polskiego, VIII Oddział Miejski, Warszawa, nr 1532-91-5, cz. 3, dz. 5, rozdz. 19. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Monitora Polskiego.

Pojedyncze egzemplarze Monitora Polskiego nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 50, w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-Ekonomiczna, ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Koszalinie, Łodzi, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszyźnie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Kielcach, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyśle, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 3.